

„Паметник Батак“.

В година втора на издаването - 1910-1912 г., са издадени 50 броя „Родолубец“ в печатница „Знаме“ на А. Тотев в Пещера, после в Брацигово и Т. Пазарджик. Увеличаването на работниците в печатницата на Влахов, Крехтинков и Тотев в Т. Пазарджик дава възможност от бр.19/30 март 1911 г. „Родолубец“ да излиза всяка сряда и събота. А от бр. 40/ 3 октомври 1911 г., когато редакцията се премества в София, вестникът се издава 3 пъти в седмицата. По-късно, „Родолубец“ се издава в печатница Рачев - Игнатов, а после в Игнатов - Ангелов в Плевен¹⁷.

В година трета, от бр.51/20април 1912 г. до последния брой 99, отново е седмичник, излиза в печатница „Напредък“ в София. По време на войните има две прекъсвания - 1912 -1913 и 1914-1917 г.Тиражът на вестника е постоянен - 2000 броя. Абонатите, отбелязани във всеки брой, продължават да бъдат от цялата страна. Сравнен с други подобни патриотични издания в България през първите десетилетия на XX век, „Родолубец“ има сравнително дълъг живот.

Отговор на поставените в началото въпроси търсим в първата годишнина на баташкия в. „Родолубец“- юни 1906 - март 1907г..

Неизвестен автор от Т. Пазарджик отбелязва в своята дописка: „Вестникът е чисто независим и безпристрастен“¹⁸. Политически независим - да, но безпристрастен - трудно можем да се съгласим. Постоянните рубрики на вестника през този първи негов период са строго подчинени на целите, които си поставя издателят му - патриотично възпитание на младото поколение¹⁹. За издигане патриотическото чувство на младите вестникът помества биографиите на дейци на освободителното дело от Батак. Четем за Трендафил Керелов -бележит възрожденец и обществена личност от Батак - член на революционния комитет, пръв съветник на воеводата по време на Априлското въстание, изгорен жив от башибозуците пред очите на своите съселяни и за Ангел Трендафилов /Керелов/ - член на революционния комитет и петстотник във въстанническата армия. Поборниците Иван Попов, Петър Христосков, Димитър Хрисчов, Димитър Тенчов - куриер на тайния революционен комитет в Батак, Фота Андонова /Манчова/, воеводата Петър Горанов и др. дават подробни сведения за своето пряко участие в априлските събития²⁰.

Още в брой първи всички поборници-опълченци от цяла България се приканват да изпращат за публикуване фотографии и къси „животописни бележки“. По страниците на вестника се появяват снимки и сведения за възрожденеца Илия Куртев, за майор Райчо Николов - първият български офицер на руска служба, участник в Кримската война и боевете при Шипка, за Стоян Масларов от Каменица, участвувал с четата си в Априлското въстание в Батак, за Васил Петлешков и